

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Пятък. Цѣна-та за едиж годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ пощенскы-ти моры (пулове) 32 гроша, а въ кайме 35 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплащени и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы-ти моры (пулове) Турскы, Италскы, Прускы, Русскы или Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, ПОЕМВРІЙ 19, 1876.

Брой 47.

ПРАВСТВЕННО-ТО СЪВЪРШЕНСТВО НА ИСУСА ХРИСТА.

(Продълженіе.)

Въ мнѣлы-тъ броеве ный изложихъ характеръ-тъ на Исуса Христа както ся описва отъ Евангелисты-тъ, и вкратцѣ споменяхъ причины-тъ, по които трѣбва да пріемемъ тѣхно-то описаніе за достовѣрно.

Има ли нѣкои да говорятъ че ако и да пріемемъ изложение-то имъ за достовѣрно, пакъ нѣмамы право да заключимъ отъ него че Исусъ Христосъ е былъ съвършенъ человекъ? На тѣхъ отговарямы че Исусъ Христосъ е най-заблѣжително-то лице въ исторіи-тъ.

Той е привлѣкълъ повече отъ всяко друго лице вниманіе-то на свѣтъ-тъ. Стотины томове сѣ ся писали за него и противъ него. Непрѣятелска критика е подчинила характеръ-тъ му на най-строгы изслѣдованія. Обаче, вопрѣки тѣзи строгъ, непрѣятелскы и често прѣдразсѣдочны критикъ, която ся е прѣдъжавала отъ 2-тъ до 19-тъ вѣкъ, и милліоны, да, сотни милліоны души сѣ го прѣимали за съвършенъ. Множества сѣ свидѣствували почти въ всякой странѣ на свѣтъ-тъ, че нѣма никой подобенъ нему. Не само просты и необразованны людие, но и множества отъ най-отличны-тъ поеты, философы и историцы сѣ отдавали благовѣстни почетъ на несравняемо-то му нравственно прѣвѣсходство.

Има ли нѣкои да говорятъ че горѣ споменѣты-тъ мнѣнія сѣ пристрастно сѣдженіе на прѣатели-тъ му и на по сѣдватели-тъ му? Ный отговарямы на това възраженіе че мнозина отъ тѣхъ сѣ были нѣкога негови непрѣатели: и че мнозина други отъ тѣхъ не сѣ были негови прѣатели нито по рожденіе, нито по въспытаніе, и които не сѣ станѣли негови прѣатели и по сѣдватели до тогава, до когато вече сѣ ся убѣдили че той, истиннъ, е былъ съвършенный-тъ человекъ.

Сега призовавамы читатели-тъ си да разсѣдятъ мнѣнія-та не на нѣкои бословцы, но на нѣкои критикы, които никой не може да нарече пристрастны за въ ползѣ на Исуса Христа.

Байронъ, който ся е отличавалъ по великы-тъ си поетически дарбы и още по развратный-тъ си животъ, е казалъ: «Ако человекъ нѣкога да е былъ Богъ, или Богъ да е былъ человекъ, то Исусъ Христосъ е былъ оизи человекъ и оизи Богъ».

Фрудъ, историкъ, е казалъ: «Исусъ е былъ най-съвършенно-то сѣщество, е было е тѣпкало нѣкога прѣстъ-тъ на нашъ-тъ планетѣ».

Най-отличны-тъ философы даватъ подобно свидѣтелство.

Де Ветте го наричалъ «безпорочный-тъ и безгрѣшный-тъ».

Хегелъ е казалъ: «Той стои самъ и несравняемъ въ всемирнъ-тъ исторіи, и само въ него намирамы съединены божественны и человекскы свойства».

Карлайлъ нарича Исуса «божественный-тъ человекъ».

Наполеонъ Великий е казалъ: «Поверхностни умове казватъ че има едно подобіе между Христа и основатели-тъ на имперіи-тъ и богове-тъ на други-тъ религи; но никакво подобіе не сѣществуетъ между тѣхъ. Между Исуса и всякой другъ, който нѣкога е живѣлъ, не може да има никакво сравненіе. Азъ познавамъ человекы-тъ добръ, и ви казвамы че Исусъ Христосъ не е былъ просто единый человекъ».

Ный сега ще изложимъ вкратцѣ мнѣнія-та на нѣкои лица които сѣ критиковали строго Христіанскъ-тъ вѣръ, нападали сѣ Христіанскъ-тъ Церквѣ, и сѣ ся отрѣкли отъ сѣщинско-то божество на Исуса Христа.

Руссо е казалъ: «Ако животъ-тъ и смъртъ-та на Сократа сѣ были животъ-тъ и смъртъ-та на единый философъ, то животъ-тъ и смъртъ-та на Исуса Христа сѣ были животъ-тъ и смъртъ-та на единый Богъ».

Гете, нареченъ по нѣкога Германскый Волтеръ, е наричалъ Исуса «Божественный-тъ человекъ».

Фихте е казалъ: «До скопчаніе вѣка всичкы-тъ благоразумны людие ще сѣ покланятъ прѣдъ Исуса Назорянна».

Спрансузъ е пріемалъ че «Исусъ е най-высшый-тъ образецъ на религи, до който человекскый-тъ умъ може да достигне и че съвършено благочестіе не е възможно безъ негово-то прѣсѣтствіе въ сердце-то».

Ренанъ е казалъ: «Въ первый-тъ редъ на великы-тъ челядь на истинны-тъ сынове Божіи, ный трѣбва да числимъ Исуса. Той не е ималъ видѣнія; Богъ не е говорилъ нему изотвѣтъ; Богъ е былъ въ него. Той е живѣлъ въ нѣдро-то на Бога чрѣзъ непрѣкъснато сѣобщеніе съ него. Най-высшето познаніе на Бога, което е сѣществувало нѣкога въ сердце-то на человекство-то, е было познаніе-то на Исуса. Нищо не може да ся сравни съ него. Той е несравняемый-тъ и обожаемый-тъ человекъ, на когото всемирна-та сѣвѣсть е опрѣдѣлила титулъ-тъ — Сынъ Божій».

Понеже ный сами-тъ не можемъ да откроемы никой недостатокъ въ Исуса Христа; понеже образованны-тъ свѣтъ почти единогласно утвърждава че и той не може да намѣри нѣкой грѣшкѣ въ него; и понеже даже противници-тъ на Христіанскъ-тъ Церквѣ и нападатели-тъ на Христіанскъ-тъ вѣръ сѣ принудени да исповѣдватъ че Исусъ е человекъ несравняемъ и обожаемъ, и най-съвършенный-тъ който нѣкога е живѣлъ на земѣ-тъ, ный

трѣбва поне да пріемемъ за истинно и достовѣрно онова, което той утвърждава за себе си. Съвѣсъ немовѣрно е че такъвъ съвршенъ и обожаемъ человекъ щѣне да излами свѣтъ-тъ отъносительно за себе си или за посланіе-то си; и ако той не бѣше измамитель, ный ще докажемъ по-послѣ че той е былъ нѣщо повече отъ единый съвршенъ человекъ — че той дѣйствительно е былъ и Сынъ Божій.

СТОЙНОСТЬ-ТА НА ДУШѢ-ТѢ.

5.

Колко струва душа-та?

Ный доказахмы вече че душа-та е твърдѣ драгоцѣнна по причинъ на безсмертіе-то си и на чудны-тъ си способности за знаніе, за радость и за скърбъ. Тя, обаче, има способности оше по высокы отъ горѣ-споменѣты-тъ. Тя има не само едно умственно и чувствительно естество, но оше и нравственно. Тя има способность-тъ да по сѣнава добро-то и зло-то, да различава едно-то отъ друго-то, и да ся прѣдава на едно-то или на друго-то.

Душа-та въ начало-то бѣ сѣздадена по подобіе Божіе; и ако това божественно подобіе и да ся е погубило чрѣзъ грѣхъ-тъ Адамовъ, то може чрѣзъ Божій-тъ помощь да ѣ ся по върне. Да, всяка душа може чрѣзъ силъ-тъ на истиннъ-тъ и на Духа Святаго да получи едно нравственно подобіе не само на благочестивы-тъ и на мѣченицы-тъ отъ мнѣлы-тъ поколѣнія, но на самага Бога. Въ всякѣ души може да ся породятъ и да ся развѣятъ такыва нравственны прѣвѣсходства, щото тя да свѣти като една звѣзда на небе-то во вѣкы вѣковъ. Както Богъ е справедливъ въ вѣсичко което изисква отъ человекы-тъ, така и душа-та може да бѣде справедлива въ вѣсичко което тя отдава на Бога. Както Богъ е вѣренъ като царъ, така и душа-та може да бѣде вѣрна като подданикъ. Тя може да бѣде чиста въ помышленія-та си като Оногова, който е источникъ-тъ на всякѣ чистотѣ, и любовь-та може да бѣде главно-то начало на животъ-тъ ѣ както тя е главно-то начало на божественно-то управление. Душа-та е способна да ся прѣчисти и да ся облагороди така щото цѣло-то ѣ естество да ся проищава и да ся управлява отъ едиж небеснъ любовь. Даже въ този свѣтъ душа-та по нѣкога показва чрѣзъ Божій-тъ милость едиж чудиж способность за чистѣ любовь, която ще ся развѣе на небе-то до съвршенство. Тогава колко драгоцѣнна трѣбва да бѣде оизи душа, която чрѣзъ Божій-тъ милость може да ся освободи отъ всякѣ унижitelнѣ похоть, и да ся повлѣе въ вѣсичкы-тъ си помышле-

нія, желанія и намѣренія отъ небеснъ-тъ любовь! Даже въ този свѣтъ любовь-та е най-драгоцѣнно-то отъ вѣсичкы-тъ ѣ прѣтяжанія. Тя възвышава человекскы-тъ сношенія и освѣтѣва сродственны-тъ връскы. Тогава колко драгоцѣнна трѣбва да бѣде оизи душа, която може да ся прѣсѣдини съ небесны-тъ ликове и да ся привлече къмъ тѣхъ чрѣзъ небеснъ-тъ любовь, и която като сѣдѣва да ся учи прѣзъ вѣчностъ-тъ повече и повече за любовь-тъ на блаженный-тъ ѣ Спаситель, ще почувствува че една дѣлабока и чѣста любовь непрѣстанно ся развива въ неѣ къмъ него!

Душа-та, обаче, има едиж подобнѣ способность за нравственно униженіе. Както може да ся възвыши и да ся облагороди, тѣй може и да ся унижи. Способности-тъ на душѣ-тъ сѣ не исказано голѣмы, но толкова голѣмы за зло-то колкото и за добро-то, за скверность-тъ колкото и за чистотѣ-тъ, и за ненависть-тъ колкото и за любовь-тъ. Цѣма нужда за свидѣтелства да показѣмъ нѣщо. Ако да нѣмахмы неопровержимо доказателство, можахмы ли да повѣрѣвамы че такыва свѣршѣства можахмы да ся направятъ отъ человекскы сѣщества? Ный видимъ въ този свѣтъ първы-тъ стѣпки, които человекы-тъ зематъ въ лоши-тъ пѣтъ; ный видимъ оше до каквы голѣмы лошаветны тѣ може да достигнѣтъ вѣтрѣ въ нѣколко години. Настояща-та способность на человекы-тъ за лошаветнѣ е ужасна, даже когато тя оше не е напълно развита. Настоящы-тъ себелюбія, ненависти, злобы и свѣршѣства сѣ, обаче, почти нищо въ сравненіе съ онова което може да станѣтъ. Както искра-та на любовь-тъ въ душѣ-тъ може да ся раздуха така щото да гори силно, тѣй може тя и съвѣсъ да ся угаси. Както душа-та чрѣзъ Божій-тъ милость може да ся освободи съвршенно отъ себелюбіе-то си, така тя може да падне съвршенно подъ упизително-то си робство.

Въ душѣ-тъ има могущественны силы, които оше не сѣ развиты, но които, ако не ся искоренятъ съ вѣрме, непрѣменно ще ся развѣятъ; и такыва сѣ тѣзи силы, такъвъ е законъ-тъ на порастваніе-то и на безкраино-то имъ развитіе, щото человекы-тъ непрѣменно ще станѣтъ въ бѣдѣщый-тъ свѣтъ или като ангелы-тъ на небе-то, или като дяволы-тъ въ адъ-тъ.

Тогава колко мыслите душа-та да струва?

Нейно-то естество е по-трайно отъ вѣчны-тъ планины; и способности-тъ ѣ за знаніе, за радость и скърбъ, за любовь и злобѣ, за възвышеніе и униженіе надминуватъ силы-тъ ѣ да ги прѣвѣрѣмы.

Има ли нѣкой който да мысли че

наше-то оцѣненіе на стойность-тъ ѝ е чрѣзмѣрно? Тогава нека приеми оцѣненіе-то на самото Бога. Той знае стойность-тъ ѝ, защото той ѝ е създал. Каква стойность той ѝ приписва?

Той е далъ Сынъ-тъ си да ѝ испуки. Нека читателъ-тъ да размисли добръ върху това дѣло. Толкова драгоценни сѣ души-тъ на челоуѣцы-тъ, щото Богъ ся е вѣплотилъ, прѣтърпѣлъ е хулы и ся е прѣдалъ на смъртъ за да ги спасе. И сега Богъ изиска отъ венциа ны да размислимъ върху стойность-тъ на души-тъ си. Той пыта съ голѣмо усърдіе какво бы ни ползувало ако спечелимъ цѣлый-тъ свѣтъ, а изгубимъ свои-тъ си души?

Читателю, какъвъ отговоръ ще даденишь на този въпросъ?

Ний не можемъ да сме прѣмногo благодарни за малки добрини, но можемъ да сме прѣмногo смущавани за малки нещастія. 1 Сол. 5; 18. Лук. 10; 41.

Благодать-та и слава-та сѣ нераздѣлно съединени; който придобие единъ-тъ, трѣбва да е увѣренъ че ще придобие и другъ-тъ. Псал. 84; 11.

Сатана обѣщава *вѣчно удоволствие*, което той никога не дава; той дава онова което никога не обѣщава, т. е. *вѣчно окаиство*. Быт. 3; 4.

Безопасность-та на единъ народъ е въ *достоинство-то* му, а не въ *богатство-то* му. Прит. 14; 34.

Когато любовь-та е най-горѣща, тогава похвала-та е най-вѣсхытителна; сърдце-то помага на языкъ-тъ. Лук. 1; 46, 47.

Какво не може благодать-та да извърши? Тя направи свягинъ даже и отъ оуби въ *Кессаревый-тъ домъ*. Фил. 4; 22.

Челоуѣкъ може да е *искрененъ* безъ да е *безопасенъ*. Прит. 16; 25.

На небе-то не ще има *никакви скърби* или *плачове*, а въ адъ не ще има *никакви радости*; на небе-то ще има *радость* и *близенство*, а въ адъ нищо друго освѣнъ *плачове* и *окаиство*. Откр. 21; 4.

Който желае да има *много* съобщеніе съ Бога, трѣбва да има *малко* съобщеніе съ свѣтъ-тъ. Іак. 4; 4.

Ако челоуѣкъ испърво и да *люби* възбранени удовольствія, той послѣ ся *гнуси* отъ тѣхъ. 4 Цар. 13; 15.

За да бѣдемъ благословени съ *блаженство*, ний трѣбва да ся украсимъ съ *святость*. Псал. 139; 1.

Никой не може да влѣзе въ небесны-тъ врата *горѣ*, ако първо не мине прѣзъ *тѣсны-тъ врата тужа долъ*. Лук. 13; 24.

Смиреніе-то е една добродѣтель не само *украшителна*, но и *существова* за христіанство-то; то не само е едно нѣщо, което христіанинъ-тъ *може-бы* да има, но което той *трѣбва* да има. 1 Пет. 5; 5, 6.

Христіанинъ-тъ нѣма пуждъ, когато мысли смъртний-тъ си часть, да ся смутява и да скърби; той трѣба чрѣзъ такъва размышленія да стане по-бодръ, по-трудолобивъ, по-радостенъ и по-признателенъ на Бога, който го е приготвилъ за такъва полезны службы прѣзъ врѣме-то на живота му, който чрѣзъ Исуса Христа го е освободилъ отъ страхъ-тъ на смъртъ-тъ, и който ще поднесе даръ-тъ на вѣчный-тъ животъ на всички конто вѣрватъ въ него.

Внѣшность-та на скиний-тъ.

СКЫНІЯ.

Ако скиния-та и да бѣше въ единъ дворъ, пакъ нѣма никаква причина да ся мысли че тя стоеше всрѣдъ него. По-вѣроятіо е че пространство-то на источниъ-тъ странъ бѣше петдесетъ четвртиты лактіе; по-малко отъ това пространство не стигаеше за работъ-тъ която ся вършеше тамъ, и за челоуѣцы-тъ конто извършвахъ службъ-тъ. Сега ще споменемъ нѣщо за вещи-тъ, конто бѣхъ въ скиний-тъ.

Въ първъ-тъ часть на скиний-тъ, наречена Святая, въ който влѣзвахъ само священници-тъ да извършватъ богослуженіе-то (Евр. 9; 6.), имаше три забѣлжителны нѣща; именно, олтарь-тъ за каденіе-то, трѣπεζа-та за хлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то и свѣтильникъ-тъ. Олтарь-тъ за каденіе бѣше всрѣдъ святилище-то, прѣдъ завѣсѣ-тъ, Исх. 30; 6—10. 40; 26, 27; и на него ся кадеше темянъ сутренъ и вечеръ, Исх. 30; 7, 8. На свѣрѣхъ отъ олтарь-тъ, т. е. на дѣснѣ-тъ странѣ на священникъ-тъ когато той влиза, бѣше трѣπεζа-та на хлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то, Исх. 26; 35. 40; 22, 23; а на южиъ тѣ бѣше *златный-тъ свѣтильникъ*, Исх. 25; 31—39. Въ вторъ-тъ часть на скиний-тъ, наречена Святая-Святыхъ, въ който влѣзваше само первосвященникъ-тъ ведидѣжъ въ години-тъ, бѣхъ ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ, отъ всѣкъдѣ обковащъ съ злато, и херувими-тъ.

Злато-то и сребро-то, употребени за украшеніе-то на скиний-тъ, ся оцѣняватъ за не по-малко отъ единъ миллионъ бѣлы меджидета. Тѣзи забѣлжителна и скѣпа сграда ся построи въ пустыни-тъ при Синай, на първий-тъ день на първий-тъ мѣсець на вторъ-тъ години, слѣдъ излизаніе-то на Израиляны-тъ изъ Египетъ, Исх. 40; 17; и когато ся построи, тя и вещи-тъ ѝ ся помазахъ съ масло, стих. 9—11, и ся поръсихъ съ кръвъ, Исх. 24; 6—8. Евр. 9; 21. Олтарь-тъ на всесъжженія-та, особенно, ся освяти съ жертвы прѣзъ седемъ дни, Исх. 29; 37; и тогава Израилевы-тъ князове принесохъ скѣпы приношенія, Чис. гл. 7.

Трѣбва да забѣлжимъ, още, че скиния-та бѣше построена тѣй, щото да може да ся разглобява на части и пакъ да ся сглобява, споредъ както обстоятелства-та го изискувахъ. Това бѣше необходимо, защото тя трѣбваше да придружава Израиляны-тъ въ странствованія-та имъ прѣзъ пустыни-тъ. Колкото пяти Израиляны-тъ ставахъ да върватъ, скиния-та ся разглобяваше на части отъ священници-тъ, покрываше ся добръ, и ся носеше наредъ отъ Левиты-тъ, Чис. гл. 4. Тя ся придружаваше отъ огнень и облаченъ стѣлпъ. Дѣто людие-тъ ся располагахъ, тя ся поставяше посрѣдъ шатры-тъ имъ, конто ся нареждахъ въ единъ четьвероугленъ образъ, и бѣхъ двѣ хыляды лактіе на далечъ отъ неѣ; а Моисей и Ааронъ, заедно съ священ-

ници-тъ и Левиты-тъ, занимавахъ едно мѣсто между шатры-тъ и скиний-тъ.

Не ся знае колко врѣме е съществувала Моисеова-та скиния. Прѣди прѣвземаніе-то на Палестинѣ, тя бѣше въ Галгалъ, Исх. Нав. 4; 19. 10; 43; а слѣдъ прѣвземаніе-то на онѣзи землѣ, тя ся постави въ Сило, Исх. Нав. 18; 1. Въ 2 Цар. 6; 17 и 1 Лѣт. 15; 1 ся казва че Давидъ поставилъ въ Иерусалимъ единъ скинийъ за ковчегъ-тъ, който на прѣдъ за дълго врѣме былъ въ Киріаѳаримъ, и послѣ въ домъ-тъ на Овидъ-Едома, 1 Лѣт. 13; 6, 14. 2 Цар. 6; 11, 12. Въ 1 Лѣт. 21; 29 ся казва че скиния-та Моисеова бѣше още въ Гаваонъ; и отъ това ся види че ковчегъ-тъ трѣбва за дълго врѣме да е былъ отдѣленъ отъ неѣ. Скиния-та бѣше въ Гаваонъ даже въ врѣме-то на Соломона който принесе жертвы прѣдъ неѣ, 2 Лѣт. 1; 3, 13. Това е послѣдній-тъ пѣтъ дѣто Моисеова-та скиния ся споменува; защото ся види че скиния-та, конто ся донесе съ ковчегъ-тъ въ храмъ-тъ, 2 Лѣт. 5; 5, бѣше шатръ-тъ въ който ковчегъ-тъ бѣше ся държалъ на Сионъ, 2 Лѣт. 1; 4. 5; 2.

ПЛОДЪ НА БЕЗВѢРІЕ-ТО.

Г. Малетъ, единъ прочуть безвѣрникъ, имаше единъ слуга, който му слугуваше на трѣπεζѣ-тъ. Малетъ често ся разговаряше на трѣπεζѣ-тъ върху безвѣріе-то. Слуга-та му отъ слушаніе на тѣзи разговоры станъ безвѣрникъ. Като ся убѣди че нѣма бѣдѣще наказаніе и че никому нѣма да дава отчетъ за дѣла-та си, той почнъ да краде нѣкон драгоценны нѣща отъ домъ-тъ на господаря си. Нѣкон челоуѣци, обаче, толкозъ го насѣхъ какво прави, щото го хваняхъ съ нѣкон нѣща и го доведохъ прѣдъ господаръ-тъ му, който почнъ да го испытыва прѣдъ нѣколко избрани приятели. Изъ начало слуга-та ся показваше много опоритъ и никакъ не искаше да отговори на питанія-та; но като го принуждавахъ да даде отговоръ за злодѣянія-та си, той най-послѣ каза рѣшително: »Господине, азъ съмъ ты слушалъ толкозъ много да приказвашъ че е невъзможно да има бѣдѣщъ животъ, и че подиръ смъртъ-тъ не ще има никаква награда за добродѣтели-тъ, и никаква наказаніе за злодѣянія-та, щото това мя направи да крадѣ.« Малетъ го попыта: »Но, злоправниче, не ся ли боеше отъ бѣсло-то?« Слуга-та ся взрѣ въ Господаръ-тъ си и каза: »Господине, какво искамъ да кажешъ? Ты си отнелъ отъ мене най-голѣмый-тъ страхъ за бѣдѣще наказаніе, и защото да ся боѣ отъ бѣсло-то?«

Всѣка неприятелска стрѣла, щото ся хвърля противъ приятели-тъ Христовы, ги прави да ся приближаватъ по близо при Спасителя си и да ставатъ покрѣпки въ службъ-тъ му.

Повече-то челоуѣци работятъ за настояще-то, а малцина за бѣдѣще-то. Умны-тъ работятъ и за двѣ-тъ — за бѣдѣще-то въ настоящее-то, и за настояще-то въ бѣдѣще-то.

Онзи навѣрно ще бѣде измаменъ, който ся мысли за по-лукавъ отъ другы-тъ.

ЗЕМЛЕДѢЛІЕ-ТО ВЪ КИТАИ.

Земледѣліе-то държи първо мѣсто въ Китай. Правителственинъ-тъ чинно усѣщатъ дълбоко важность-тъ общо-то благоденствіе, не само доставя хранѣ на толкова голѣмо селеніе, но още че то посрѣща нутѣ на правителство-то чрѣзъ умны даноцы. Тѣ сѣ намѣрили още дългъ опытность че много по-малко да управляватъ едно земледѣлческо колкото едно търговско или военско по населеніе. Всяка година прѣзъ лѣтъ-тъ тѣ правятъ голѣмы почесты земледѣліе-то. Въ Пекинѣ има великолѣпенъ земледѣлческый храмъ въздигнатъ въ срѣдѣ-тъ на единъ цѣ градниъ. Всяка година въ оное врѣме Императоръ-тъ самъ въ тѣзи градниъ, и въ едно мѣсто значено за тѣзи цѣль, и въ прѣствіе-то на голѣмцы-тъ на държавѣ кара царско-то рало и помага да готви землѣ-тъ за сѣяніе. Орѣдъ конто само той употребява, сѣ оное свѣтло-жълтъ краскѣ. Никое лице не може да оре или да мѣсто-то назначено за Императоръ когато той не е въ състояніе да даде, то си остава неносѣто. Сѣмъ посѣто отъ Императоръ-тъ быва отъ Управители-тъ на Пекинскѣ-тъ области и на градъ-тъ Пекинѣ послѣ подиръ Императоръ-тъ и посѣватъ въ назначено-то за тѣхъ мѣсто употребяватъ орѣдѣ съ червенѣ скѣ. Слѣдъ това Императоръ-тъ, зове-тъ и чиновници-тъ отиватъ земледѣлческый-тъ храмъ, който е святеиъ на *Шинъ-Хунгъ*, или «осъственный-тъ земледѣлецъ». Тука приносятъ въ жертву бѣлы ошцы, и молитвы ся отправятъ на Шинъ Хунга, още на бога на землѣ-тъ, бога на жито-то, на бога на овецѣ, на бога на вѣтрѣ-тъ, на богъ грѣмотевицѣ-тъ и на бога на дѣти. Тѣ особенно ся молятъ още на га на години-тъ. Въ древни-тъ времена този богъ е былъ планета-та пинтеръ, но сега чиновници-тъ, вѣдѣйствуютъ за Императоръ-тъ въ работы, обожаютъ каквото обичатъ.

Подобны оранія и моленія ся изпшватъ отъ главны-тъ управители южны-тъ порты на всички-тъ градове въ държавѣ-тъ. Слѣдъ то правители-тъ ся вѣскачватъ на високо мѣсто, събиратъ около себѣ главны-тъ земледѣлцы отъ околнѣ тѣ, и ги наставляватъ да изпълня добръ заніе-то си. При свѣршеніе то на слова-та тѣ даватъ на всѣхъ отъ отличны-тъ земледѣлцы нѣкон дароцы или медалы въ име-то на ператоръ-тъ за да ги насърчатъ заніе-то имъ.

Като оставимъ на странѣ идеологическо-то богослуженіе, почитаніе-то на Императоръ-тъ, на чиновцы-тъ и на управители-тъ въ това ношеніе е твърдѣ похваино. Жалко обаче че Богъ ако и да не е оставилъ себе си незасвидѣтелствуванъ отъ тѣхъ, понеже е направилъ добрини давалъ имъ е дѣждове отъ небе-то плодородны врѣмена, като имъ е плънувалъ сърдце-та съ хранѣ и селѣ, тѣ и до сега не припознава съществованіе-то му и благодарности му, но даватъ славѣ-тъ му на други хвалѣ-тъ му на истуканы-тъ.

ИЗВЪСТИЕ.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Понеже първа-та година на Седмична-та Зорница приближава да се свърши, Редакторът-тъ желае да изрази признателността си, първо, на сътрудници-тъ си Г-да Цановъ и Димитровъ за добри-тъ имъ услуги; второ, на почитаемы-тъ си Настоятели за усърдни-тъ имъ старания за разпространение-то на Зорницата; и трето, на редактор-тъ за добри-тъ му приеми на лист-тъ. Число-то на спомоществователи-тъ нарадило очаквания-та ни, и приятелски-тъ писма, които сме приемили отъ разни места, ни насърчаватъ въ предприятіе-то ни.

Зорница ще се издава прѣзъ идуща-та година на сѣщъ-тъ цѣль, т. е. едно бѣло меджидіе и половина. Спомоществованія се приематъ само до край-тъ на Юний и до край-тъ на Декемврий. Тѣ могатъ да ни се испращатъ въ полича, въ групъ, въ пощенски тимбры и въ кайме; но ний не можемъ да приемамъ тимбры и кайме за писма отъ текущъ-тъ имъ цѣль съ Цанорада. Настоятели-тъ ни трѣбва да внимаватъ на това. Понеже текущъ-тъ цѣль на разни пары не сѣ еднакъ на всѣкъ дѣнь държавъ-тъ, ний извѣстяваме че по настоящему цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ тимбры ще с 32 гроша, а въ кайме 35 гроша. Лира-та ще се приема за 103 гроша.

Въ мѣста-та дѣто има настоятели, цѣна-та за една година ще с 5 гроша повече за оубзи, които искатъ да имъ се испраща листъ-тъ въ особнякъ врска. Тѣзи 5 гроша сѣ за особняк-тъ трудъ въ свързване-то и испращаніе-то на такыва листове. Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове се испращатъ въ една врска, не ще се изискуватъ 5-тъ гроша въ прибавленіе, ако и да има и други настоятели въ сѣще-то мѣсто. Спомоществованія-та трѣбва въ всѣкой случай да се прѣдплащатъ. Това правило ще се държи строго.

Всѣкой, който иска, може да стане настоятель; и който ни събере и испрати дестъ или повече спомоществованія, има право да гласи за себе си единъ десетъ.

Нѣкои отъ настоятели-тъ ни сѣ искали да печатимъ име-то на всѣкой спомоществователь на листъ-тъ му. Това щѣше да го направимъ, но ний не можемъ да извършимъ това, безъ да увеличимъ цѣна-та на вѣстникъ-тъ. Освѣнъ десетъ-тъ, обаче, ний ще испращамъ по единъ особнякъ листъ на всѣкой настоятель, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, по два на всѣкой който ни испрати повече отъ 25, по три на всѣкой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всѣкой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

Писма и спомоществованія за Зорницата трѣбва да се испращатъ до Редакціята въ Американъ Ханъ, а не до Агонианъ Ханъ.

ПРОГРАММА

НА

СЕДМИЧНА-ТА ЗОРНИЦА

за 1877.

Зорницата строго ще слѣдва сѣщъ-тъ программа прѣзъ идуща-тъ години, която сѣ слѣдала и прѣзъ настояща-тъ. Но понеже нѣкои сѣ оплакватъ че не сме обнародвали новини отъ Българія, то за напредъ ще пълнимъ единъ-два стълба на листъ-тъ си съ такыва новини; и за да можемъ да сторимъ това, ний поканваме приятели-тъ да ни снабдяватъ съ свѣдѣнія. Ако не можемъ да вѣдѣваме дописки-тъ ний ще пълнимъ листъ-тъ си съ свѣдѣнія отъ тѣхъ онова което ще бѣде най-интересно за читатели-тъ. Ний много предпочитамъ свѣдѣнія които ще насърчаватъ народъ-тъ въ похвални-тъ му старания за подобрене-то на състояніе-то си, и ще облекчатъ оплакванія, които насърчаватъ и обезсърчаватъ народъ-тъ, безъ да му приносятъ сѣщиска полза.

Колкото за политически-тъ новини, ний ще се стараемъ да обнародваме най-достовѣрны свѣдѣнія за дѣйствително-то състояние на политически-тъ свѣтъ. Като приятели на читатели-тъ си, ний обичамъ да

обнародваме такыва новини които ще ги зарадуютъ; но като безпристрастни вѣстникари, ний трѣбва да обнародваме каквото става, было то приятно или неприятно на насъ и на читатели-тъ ни. Ний сѣ надѣваме, обаче, да обнародваме прѣзъ 1877 такыва новини, които ще бѣдѣтъ много приятни и на насъ и на читатели-тъ ни. Дано бѣде тъй!

Редакторъ-тъ сѣ удовлетвѣенъ извѣстява на спомоществователи-тъ на Зорницата че Г-да Димитровъ и Цановъ ще бѣдѣтъ неговы сътрудници и прѣзъ идуща-тъ година; и че и тѣкои други лица благосклонно сѣ сѣ обѣщали да доставятъ по нѣколко членове върху особны прѣдмѣты.

Г-жа Ригсъ ще слѣдва, ако здравіе-то ѝ позволи, да пише писма за майки-тъ.

Г-жа Вошбрийтъ ще пише нѣколко писма за момы-тъ.

Д-ръ Лонгъ ще достави нѣколко членове върху естествени-тъ науки.

Профес. Панаретовъ, който прѣди малко посѣти Европъ, ще ни достави нѣколко писма върху народы-тъ и мѣста-та, които е посѣтилъ.

Г-нъ Груевъ отъ Пловдивъ, Г-нъ Михаловскій и Д-ръ Вошбрийтъ тоже благосклонно сѣ сѣ обѣщали да напишѣтъ по нѣколко членове за Зорницата.

Ний сѣ надѣваме че нѣкои други отлични Българи и нѣкои отъ Американскы-тъ ни сътрудници такожде ще приематъ поканваніе-то ни да напишѣтъ по нѣколко членове за Зорницата, и че ще можемъ наскоро да явимъ и тѣхны-тъ имена въ листъ-тъ си. Накъсо, ний ще се стараемъ съ всички-тъ си сили да направимъ Зорницата достойна за добри-тъ приемъ, който тя вече е поспришила отъ народъ-тъ, и сѣрдечно молимъ всички, които одобряватъ предприятіе-то ни, да се стараятъ за умножаваніе-то на спомоществователи-тъ ѝ.

МЪСЕЧНА-ТА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно периодическо списание назначено особно за млади-тъ, ще слѣдва да се издава и прѣзъ идуща-тъ години. Цѣна-та ѝ за една година ще с 5 гроша чисти пары, т. е. една четвъртъ отъ бѣло меджидіе. Горѣпоменати-тъ закони за Седмична-та Зорница сѣ отнасятъ и за Мѣсечна-та.

Д-ръ Ригсъ ще слѣдва да достави по единъ пѣсень заедно съ ноты-тъ за всѣкой брой.

Ний провеждамы съ тѣзи пощѣ по единъ брой отъ Мѣсечна-та Зорница на всѣкой спомоществователь на Седмична-та Зорница, който вече не ѝ приема, и го молимъ да ѝ прѣгледа и, ако обича, да ѝ подпише като даръ за новъ годишъ за чада-та си, или за братія-та и сестры-тъ си, или за млади-тъ си родинни. Тя ще имъ приноси прѣзъ годишъ-тъ и полза и удовлетвѣеніе.

НѢКОЛКО ДУМЫ КЪМЪ НАСТОЯТЕЛИ-ТЪ.

За успѣхъ-тъ на Седмична-та Зорница прѣзъ тѣзи години ний сме задлъжени особено на ваши-тъ старания, и затова сѣ обръщамъ къмъ васъ за помощъ и прѣзъ идуща-тъ години.

Прѣзъ Декемврий ний ще провеждамы на всякого отъ васъ по нѣколко особны листове отъ Сед. Зорницата, които вы молимъ да испращате по окръжны-тъ села дѣто оже има спомоществователи.

За да знаемъ колко листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идуща-тъ години, ний молимъ всѣкого одного отъ васъ да ни яви най-късно до Рождество Христово, около по колко листове ще иска.

Редакторъ-тъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

НОВЪ ВЪЗГЛЯДЪ ВЪРХУ ИСТОЧНИЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Цариградскій-тъ дописникъ на Палъ Малъ Газетъ пише слѣдующе-то:

Додѣто сѣ подигае разни дребни въпроси, не ще ли бѣде възможно за Английска-та публика да испыта какъвъ е истинскій-тъ въпросъ който има прѣдъ себе си? Ний го наричамъ Источенъ Въпросъ, и то-

ва наименованіе сѣ сгодно, защото неопредѣленность-та му, позволява да се въведѣтъ въ него толкова незначителни въпроси, и дава възможность на чловѣцы, които не познаватъ работы-тъ, да натрупатъ върху него любимы-тъ си теории. Но «Источный-тъ Въпросъ» ли е истинско-то име което трѣбва да се употреби за днешна-та задачъ? Азъ не мыслимъ тѣй. Извадете Русію, и какво става «въпросъ-тъ»? Той състои въ това: Една държава съставена отъ нѣколко разны племена сѣ управлява зѣтъ отъ едно господствующе племе. Явно е че подчинены-тъ племена сѣ намиратъ въ нѣкъ-тъ на напредѣкъ-тъ. Грци-тъ, Арменци-тъ и Славяни-тъ показватъ неспоримы знакове на подобрене, и на способности които сѣ развиватъ медленно, но по единъ непоколебимъ начинъ. Господствующе-то племе е убѣдено за невъзможность-та да продължава една угнѣтителна политика, и е убѣрено че е невъзможно за него да владѣе за по-дълго врѣме безъ да даде пълно равенство, което да позволява на всако подчинено племе да сѣ развива въ кракъ-тъ на способности-тъ си. Слѣдователно, този въпросъ е въпросъ за развитіе. Споредъ новъ-тъ конституціи, различни-тъ племена ще сѣ прѣдставляватъ въ правителство-то и, въ естественнй-тъ порядѣкъ на работы-тъ, онова племе, което има най-много способности, ще сѣ отцѣпи най-напредъ отъ главно-то политическо стѣбло за да слѣдва едно отдѣлно сѣществованіе. Земля-та е доста широка за всички, и естествени-тъ границы показватъ едно опредѣлено мѣсто за всако отъ тѣзи племена. «Источный-тъ Въпросъ», тѣй както Лордъ Стрингфордъ го е положилъ прѣди 10 години, е далъ възражающы-тъ сѣ народности въ Источна Европъ трѣбва да сѣ оставятъ да сѣ развиватъ, или трѣбва да сѣ «извадятъ отъ шундукъ-тъ, и така да сѣ тикнатъ въ преждеврѣменно сѣществованіе. Това е тѣй истинна днешъ както е было прѣди 10 години. Источный-тъ Въпросъ, както казахъ по-прѣди, е въпросъ за развитіе. Днешный-тъ въпросъ е далъ Русію трѣбва да сѣ остави да смуги самостоятелно дѣйствіе-то на развитіе-то за да погълне възражающы-тъ сѣ народности, и да простре държавъ-тъ си до Носъ Матапанъ. Има ли нѣкой благоразуменъ чловѣкъ, който да мысли че Русія иска да благопріятствува на развитіе-то на кожда-е народность съ неселобивны намѣренія? Ако сме забравили какъ Русія сѣ отнесла къмъ Грци, додѣто тя сѣласкала Ференъ, нека видимъ обхожданіе-то ѝ съ Сърбія и съ Българія въ послѣдно врѣме. Сърбія е была употребена просто като единъ стѣноломъ, тласната немилостиво къмъ свое-то сѣсмываніе, противъ Турскъ-тъ силъ, и Българія е была изложена на едно първо покушеніе отъ този видъ. Цѣль-та на Русію е да употребява тѣзи народы като клинове просто съ намѣреніе да разцѣпва Турскъ-тъ Силъ, додѣто да достигне сама до южный-тъ край на Балканскій-тъ Полуостровъ. Сърбія е была невъзвратно съсмывана отъ войни-тъ; тя е сѣврѣшено поражена и е въ едно положеніе да сѣ погълне отъ Русію. Тѣзи послѣдня-та иска сега автономія за «Българія» съ границы доста на югъ отъ Балканъ-тъ, за да може да има свободно-то притяжаніе на тѣзи естествени стѣны на Турскъ-тъ държавъ. Русси-тъ отричатъ всяко намѣреніе за завладяваніе-то на Цариградъ, и като дѣло на скорошно осъществленіе, това отричаніе е може-бы истинно. Цѣль-та имъ е да въздигнатъ славы автономни подъ свое покровителство, и да ги употребяватъ тѣй както сѣ опитахъ да употребятъ Сърбію. Слѣдователно, днешный-тъ въпросъ не е дѣйствително «Источный-тъ Въпросъ», но «Рускый-тъ Въпросъ».

Нѣкой помыталъ ли е нѣкога защо послѣдно-то Българско възстаніе не сѣ случило въ Българія, но само въ нѣколко села, които сѣ образували отъ нѣкое врѣме насамъ на югъ отъ Балканъ-тъ, въ едно окръжје дѣто по-голяма-та частъ отъ градско-то населеніе е Гръцко? Въ Дунавскъ Българія имаше възстаніе, дѣто населеніе-то състои повечето отъ Българи Християны или Мохамеданцы, и дѣто огнище-то на народно-то чувство, ако то сѣществува, бы сѣ намѣрило. Причина-та защо Руски-тъ дѣйци сѣ избрали мѣсто-го, дѣто станъ възстаніе-то, е да иматъ едно «Българско» възстаніе въ едно

окръжје, което още не е припознано за Българій. така щото да простратъ Българія къмъ югъ, и да направятъ Балканъ-тъ да сѣ обема въ прѣдлагаема-тъ автономія. Това извършено, Рускый-тъ пакъ за Царградъ сѣ осигурява. Още една дума за народности-тъ на които политическо-то възраждане, ако сѣ остави да слѣдва теченіе-то си, ще рѣши Источный-тъ Въпросъ. Никой отъ тѣзи народы не е нетърпѣливъ, даже немирни-тъ Грци сѣ задържали развълуваный-тъ си духъ и сѣ достигли да владѣятъ чувства-та си. Други-тъ и особено Българи-тъ не сѣ достигли до развълувано положеніе; народно-то чувство, което бы можало да сѣ отдаде на възстаніе-то, не е сѣществувало въ сѣщность. Окаянии-тъ Българи играхъ на Рускѣ свирѣи, и Русси-тъ оставихъ да имъ заплатятъ свирачи-тъ. Едно Българско възстаніе сѣ скова на югъ отъ Балканъ-тъ, и цѣль-та на Русію сѣ бѣ постигнала за нѣкое врѣме. Чудно ни е да видимъ какъ свѣстни писатели върху тѣзи прѣдмѣты дождатъ до лѣжливы заключенія. Напр. Икономистъ отъ 21 Октомврия е казалъ нѣкои отъ най-свѣстны-тъ нѣща, които сѣ казали напоследѣкъ върху днешный-тъ въпросъ, и при това той заключава че «да сѣ намѣсва нѣкой за да удчини състояніе-то на Християны-тъ ще бѣде да помата на Русію». Какъ? Противно-то на това е истинно. Нищо не бы развалило по-добри Руски-тъ планове отколкото задоволеніе-то и благоденствіе-то на Християнскы-тъ племена, които сега сѣ подчинени на Портъ-та; и Англія не бы можала да направи по-добро нѣщо отколкото да упражни всичко-то си вліяніе да придобие за тѣхъ това задоволеніе и благоденствіе — не чрѣзъ смущеніе; не чрѣзъ ласканіе-то на развълуваный-тъ духъ на нѣколко души, които сѣ направили голѣмъ шумъ съ повърхностны-тъ си познанія; и не чрѣзъ выкъ противъ Турци-тъ, но чрѣзъ употребленіе-то на «влияніе-то си за да прѣобразова и да въздигне управленіе-то на държавъ-тъ; да побуди чрѣзъ дипломатически натискъ и примѣръ мѣсто-то правителство да управлява по-умно; и да настои върху вътрѣшны-тъ прѣобразования, като подкрѣпи свѣты-тъ си дѣто е нуждно чрѣзъ вещественъ натискъ и вещественно подкрѣпленіе». Ний Англичани-тъ можемъ да направимъ това, и можемъ да го направимъ дѣйствително, ако искамы. Истинна е че ний захващамъ при единъ несподобно, защото прѣзъ Гладстоново-то министерство правителство-то ни вліяніе върху народы-тъ въ Источна Европъ е было тѣй разслабено както вліяніе-то на Русію прѣзъ сѣщо-то врѣме е было усилено. Но ний ще имамъ въ нашъ полза честность-та на намѣреніе-то си, и промѣненіе-то на чувства-та къмъ Русію, промѣненіе, което трѣбва да послѣдва отъ начинъ-тъ на обхожданіе-то ѝ съ Сърби-тъ и Българи-тъ. Слѣдствие-то ще бѣде да направимъ Турско-то правителство едно дѣйствующе правителство до тогава додѣто трае; да приготвимъ Источна Европъ за прѣвраты-тъ, които развитіе-то на възражающы-тъ сѣ народы ще извърши; да направимъ тѣзи народы способны да носятъ политически-тъ отговорности, които тѣ ще наследятъ; и да не ги оставимъ да нечезнатъ подъ петы-тъ на Руско-то нападеніе.

КОНФЕРЕНЦІЯ-ТА.

Таймсъ отъ 4 того пише слѣдующе-те: . . . . Ако бы да въздемъ въ конференціята сѣ нѣкакъ надѣжда да бѣдемъ полезны на Турцію, ний трѣбва да оцѣнимъ добри положеніе-то на Портъ-тъ тѣй както и на Европейскы-тъ правителства. Министри-тъ на Султанъ-тъ иматъ да кажатъ нѣщо за себе си. Никой не може да сѣ почуди, ако тѣ обявятъ въ начало-то че онова което сѣ иска отъ тѣхъ не е възможно да сѣ устани, и да кажатъ така: «То е невъзможно. Въ Царградъ има общо мнѣніе както въ Лондонъ или въ Москвъ, ако то често и да сѣ прѣнебрегава. То е было доста силно да сваля двама Султаны вътрѣ въ 6 мѣсецы. Нищо пакъ можемъ да забравимъ убиваніе-то на прѣдшественни-цы-тъ ни. Отъ насъ сѣ иска да сѣ гласимъ за обезоружаваніе-то на Мусулманы-тъ въ Босна и Българія, така щото истинно-вѣрующы-тъ да стане равенъ съ невѣрникы-тъ. Намъ сѣ казва че незавы-

симостъ-та на управление-то ни въ области-тъ трѣбва да се ограничи. Казва се че чуждестранници трѣбва да дойдѣтъ тука за да надзираватъ изпълненіе-то на общаиня-та на правителство-то ни. Всичко това се иска отъ насъ слѣдъ като се покаже побѣдители на бойно-го поле. . . . Ний знаемъ зависти-тъ ни. Ний знаемъ че Германци-тъ мразятъ Русіи, ако Германскій-тъ Императоръ и да не ъ мрази. Маджари-тъ ни казахъ вече що мислятъ. Лордъ Биксфордъ говори за договори и за поддржаніе-то на независимостъ-тъ и цѣлостъ-тъ на Турскъ-тъ държавъ. Ако устѣпимъ, тогава ще ни кажатъ че ний не сме постѣжили добръ, защото твърдъ лесно бы было да произведемъ распри между Европейскы-тъ Силы. Ако ний постоянствуемъ да не устѣпваме, вий може-бы ще се скарате, и за това ний прѣдпочитамъ да пазимъ животъ-тъ си и мѣста-та си, ако и да се изложимъ на опасность». Всичко това повидимому е добро, но то не може да намали силъ-тъ на прѣпорѣчванія-та, които трѣбва да се отправятъ на Порты-тъ отъ пріатели-тъ на Турціи за да ъ убѣдятъ да даде порѣчителства за прѣобразование-то на управление-то въ Босна, Херцеговина и Българіи. «Вашы-тъ доказателства сѣ силны», е казалъ Лордъ Мелбурнъ на Едуардъ Арвинга, «но вий трѣбва да се подчините»; и той се подчинилъ. Една подобна истина трѣбва да се напоми на министры-тъ въ Ц/градъ за убѣждение-то имъ. Тѣхно-то насловяване на зависти-тъ на Европейскы-тъ правителства е неумѣстно; и тѣхна-та наклонность да се повѣрять на случая въ бѣдѣ-то е не обмыслена. Какво, тѣ се извиняватъ като казватъ, че тѣ не могатъ да напустятъ неограничено-то управление на кой-да-е область додѣто тя не се земе отъ тѣхъ съ силъ. Най-добра-та служба, която може да се направи на Турціи, е да се накара да отмахне суетны-тъ си надѣжды. Не се мисли, и никога не се е мислило, че всичко, което може да се поиска отъ неѣ, трѣбва да се устѣпни; но до тогава додѣто прѣдложения-та които ще се прѣдставятъ въ конференціи-тъ се ограничаватъ въ поврѣстелствуваніе-то на жителы-тъ въ Босна, Херцеговина и Българіи отъ своеволие-то доше управление, тѣ ще се подкрѣпятъ отъ следниѣ Европъ; и ако, като слѣдствие на отхвърляне-то имъ, нѣкоя Сила прѣдпріеме отговорность-тъ да ги тури въ дѣйствиѣ съ оръжіе, никоя друга Сила не ще се намѣри да противостои на прѣдпріятіе-то. Ний не ще слѣдвамъ такава политика, што да се придобиемъ неприятели за напрѣдъ въ Юго-Источнъ Европъ. Даже ако да бѣхмы доста равнодушны къмъ състояніе-то на Султановы-тъ подданицы, собственны-тъ ни интереси быхъ ни въздржѣли отъ да се противимъ на оиѣзи които явно работятъ за улучшение-то имъ. Порты-та трѣбва да се убѣди че, ако по причинъ на отказаніе-то си да устѣпи достовѣрны порѣчителства за сѣщны-тъ прѣобразования въ разстрѣсны-тъ области, война-та се поднови, тя ще остане сама да се бие. Че тя ще бѣде медленна да пріеме това убѣждение, трѣбва да се очаква. Може да се случи што Лордъ Сализбери да се принуди за пріеманіе-то му да подаде нѣкой таквъ Ультиматумъ (последнѣ рѣчь) на Порты-тъ, какъвто Съръ Хенри Елиотъ щѣше да подаде въ начало-то на послѣднѣ-тъ мѣсець, ако свѣтъ-тъ ни да бѣхъ ся свѣршено отхвърлили. На конецъ може да стане нужно да ся оттеглите, «защото явно е че всички-тъ усилія отъ странъ-тъ на Правителство-то на Нейно Величество да избавятъ Порты-тъ отъ съсыпаніе сѣ станѣли бесполезны». Това не е нѣщо, което трѣбва да се желае отъ нѣкого, но, ако трѣба да ся отвори, то трѣба да стане като ся даде на Порты-тъ да разумѣ ясно и ведѣждъ за выигды че надежда-га ѣ състои въ пріеманіе-то ѣ на справедливы исканія, а не въ зависти-тъ на Европейскы-тъ Силы.

ИСКАНІЯ-ТА НА РУССІИ.

Віенскій-тъ и Берлинскій-тъ дописникъ на Лондъ. *Таймсъ* излагатъ исканія-та на Русіи въ 11 точки, които тя има намѣреніе да прѣдложи въ Конференціи-тъ. Тѣ сѣ слѣдующы-тъ:

1. Общо-то обезоруживаніе на Христіани и на Мусульманы въ Босна, Херцеговина и Българіи;

2. Исключеніе-то на всички не-туземцы отъ службъ, и въведеніе-то безусловно на единъ избирателнѣ системъ за всички-тъ чиновники;

3. Учрежденіе-то на мѣстнѣ войскъ и мѣстнѣ полиціи, въ които да ся пріематъ и Христіани и Мусульманы съразмѣрно съ число-то имъ;

4. Оттегляне-то на Турскы-тъ войскы въ крѣпости-тъ и въ други мѣста назначены отъ прѣдъ, така што всяко прикосновеніе между войскы-тъ и населеніе-то да ся избѣгне;

5. Свѣршено-то унищоженіе на неродови-тъ войскъ и прѣселеніе-то на Черкезы-тъ въ Мусульманскы-тъ области на Държавъ-тъ;

6. Унищоженіе-то на десятокъ-тъ и замѣстваніе-то му съ редовенъ данокъ, на който расхвърляне-то трѣба да ся остави на оиѣзи които ще го плащатъ;

7. Въведеніе-то и употребленіе-то на мѣстны-тъ языцы въ управление-то и въ сѣдилница-та;

8. Конференція-та трѣба да ся отнесе до способны лица, които могатъ да покажатъ каквы прѣобразования трѣба да ся въведѣтъ въ управление-то. Тѣзи лица трѣба да ся избѣрѣтъ а) измежду оиѣзи, които сѣ спомогли да просвѣтятъ общо-то мнѣніе върху общо-то благосостояніе, и б) измежду оиѣзи които не сѣ чиновники;

9. Опрѣдѣленіе-то въ всякъ отъ три-тъ горѣ-споменѣты области по единъ туземнѣ Христіанинъ за Управитель. Тѣ ще ся опрѣдѣлятъ отъ Турско-то Правителство съ одобреніе-то на Европейскы-тъ Силы;

10. Строгъ испытъ въ всички-тъ направи свирѣства и строго наказаніе за всички, които ся намѣрятъ виноваты. Още, едно обезщетеніе за челяды-тъ, които сѣ пострадали отъ събитія-та; и

11. Учрежденіе-то на Консулскы Комисіи, които да надзираватъ изпълненіе-то на горѣ-споменѣты-тъ прѣобразования.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Лордъ Лотжесъ, Англійскій-тъ посланникъ въ С.-Петербургъ, съобщилъ въ единъ депешъ на 10 того на Лордъ Дерби, Министръ-тъ на Вышны-тъ Дѣла въ Англій, разговоръ-тъ, който е ималъ напоследѣкъ съ Рускый-тъ Императоръ, и на който съдържае-то е слѣдующе-то:

Императоръ-тъ утвърждава че той по нѣкой начинъ не желае завоеваніе-то на Цариградъ. Той обвинява постѣлки-тъ на Порты-тъ, които той счита за обидны на Европъ. «Ако», казалъ Н. Величество, «Европа е наклонна да подкрѣпѣтъ отъказанія, Русія никакъ не е наклонна, и тя ще дѣйствува сама, ако стане нужно». Императоръ-тъ отбѣсва намѣреніе-то да направи Сербіи и Румѣніи независимы царства, като каза че то ще бѣде глупость. Наконецъ, Императоръ-тъ объяви че желаніе-то му е за миръ; и прибави че той е позволилъ на Рускы-тъ волицы да отидѣтъ въ Сербіи, за да утиши вѣдненіе-то което ся показвало въ Русіи, но че смъртьта на много Руссы на бойно-то поле е охладило народно-то въсхваленіе въ Русіи за Сербіи.

Друга една депеша като дава сѣщны-тъ разговоръ казва че Императоръ-тъ пріелъ Англійскій-тъ посланникъ твърдъ ласкаво и прибавя слѣдующе-то:

«Императоръ-тъ казалъ че завѣщаніе-то на Петра Великий за което ся говори тодкова много, е едно мечтаніе, което ся употребява като плашило, но че то по нѣкой начинъ не съставлява политическѣ-тъ програмъ на Русіи. Слѣдваніе-то на таквъ планъ, забѣлжилъ той, ще бѣде едно злачестіе за Русіи. Улучшеніе-то на работы-тъ зависи отъ конференціи-тъ. Императоръ-тъ въ заключеніе говорилъ за важность-тъ на едно добро споразумѣніе съ Англій и изразилъ желаніе што съдържае-то на разговоръ-тъ му съ Лордъ Лотжеса да ся обнародва въ Англій за да утиши общо-то чувствованіе тамъ».

Най Фрай Прессъ отъ 10 того пише слѣдующе-то върху прѣдварително-то посланіе на Лордъ Сализбери при Европейскы-тъ дворове:

Утвърены смы че цѣль-та на Лордъ Сализберны-тъ посѣщенія на Владѣтели-тъ и на Министры-тъ на Силы-тъ, които сѣ подпи-

сали Парижкый-тъ договоръ, прѣди да доде въ Ц/градъ, е да доде до едно споразумѣніе съ тѣхъ относительно до начинъ-тъ на израженіе-то на едно дипломатическо прѣдложение, което Англія ще прѣдстави въ конференціи-тъ, и което въ единъ смѣслъ ще бѣде допълненіе на Договоръ-тъ отъ 1856. Туй прѣдложение ще има за цѣль да повѣри на всички-тъ тѣзи Силы порѣчителство-то за изпълненіе-то на прѣобразованія-та въ Турціи по таквъ начинъ, што Порты-та, като го подпише, да ся задѣлжи да ги тури въ дѣйствиѣ въ едно опрѣдѣлено врѣме, и въ сѣщо-то врѣме Порѣчителны-тъ Силы да иматъ право-то да ѣ додѣтъ на помощь, въ случай че тя не ся покаже въ състояніе да надвѣе всички-тъ мячпоты. Ако въ дипломатическы-тъ крѣгове и да ся боѣтъ че Русія може да обяви войнѣ прѣди Лордъ Сализбери да пристигне въ Ц/градъ, то пакъ ся надѣватъ че, ако това не стане, герѣ-споменѣты-то дипломатическо прѣдложение ще успеѣ да отмахне разногласіе-то, което съществува върху този въпросъ между Русіи и други-тъ Силы.

Научавамы ся, казва Л. Хералдъ, че Грцкый-тъ силлогосъ опрѣдѣлил единъ комисіи да ярави единъ народоописателнѣ картъ на Европейскъ Турціи.

Порты-та заповѣдала да стане единъ особенъ испытъ въ обвиненія-та противъ Шевкетъ паша за поведеніе-то му прѣзъ потѣпкваніе-то на Българско-то възстаніе. Иманлъ бей, секретаръ-тъ на отдѣленіе-то на тѣжбы-тъ въ Министрство-то на Вышны-тъ Дѣла, заедно съ единъ военнѣ паша отише за Сливенъ и Ямболъ за тѣзи работы. Тѣ щѣли да ся придружатъ отъ двама членове отъ особеннѣ-тъ комисіи, които засѣдава сега въ Пловдивъ и отъ самый-тъ Шевкетъ паша.

Мѣстны-тъ вѣстници говорятъ че Турско-то правителство има намѣреніе да направи единъ призовкъ до подданицы-тъ си за единъ суммъ отъ 150,000,000 гроша, като помощь за войнѣ-тъ. Всичко-то мажко население отъ 15 години нагорѣ ше ся призове да даде най-малко по 10 гроша, а по-богаты-тъ ся очакватъ да дадѣтъ по много споредъ средства-та си и споредъ наклонности-тъ си.

Руско-то правителство издало единъ указъ за единъ вѣтрѣшенъ заемъ отъ 100,000,000 рублы съ лихвъ по 5 на сто.

Стандардъ казва че единъ Рускы особенъ пратеникъ пристигналъ на 2-й того въ Англій съ едно писмо отъ Рускый-тъ Императоръ до Англійскѣ-тъ Царицѣ.

Единъ телеграмъ отъ С.-Петербургъ отъ 5 того казва че желѣзница-та въ Варшавъ, Кіевъ, Москвъ, Брестъ, Тиресполь, Саратовъ, Царицинъ, Харьковъ, Козловъ и Николаевъ прѣстанѣла отъ да прѣносы търговскы стокы.

Споредъ Л. Хералдъ мѣстна-та власть въ Одессѣ като мѣрѣжъ за прѣдпазаніе и за безопасность заповѣдала да ся прѣнесатъ всички-тъ стокы отъ гюмрукъ-тъ и отъ други важны магазинъ около 40 часа навѣтрѣ отъ крайбрѣжіе-то. Воспны-тъ приготвленія ставали тамъ съ голѣмъ дѣятельность.

Брюкселскый-тъ *Нордъ*, който ся счита за Рускый органъ, казва че Русія ще зацѣпѣва програмъ-тъ си въ конференціи-тъ, но безъ да настоява върху свѣршено-то ѣ неизмѣненіе, особенно за основа което заключава прѣдложение-то за едно военно занеманіе на нѣкои области въ Турціи.

Единъ телеграмъ отъ С.-Петербургъ отъ 10 того казва че Рускый-тъ Императоръ, като пріелъ напоследѣкъ нѣкои высокы лица, казалъ: «Азъ още желаѣмъ да ся надѣвамъ за поддржаніе-то на миръ-тъ, но азъ считамъ мой-тъ честь и честь-тъ на Русіи като заложены».

Руско-то Правителство рѣшило да не позволява на коробы-тъ да влязѣтъ ноцемъ въ Рускы-тъ пристанища на Черно-то море и Азовско-то море.

Слѣдующе-то писмо ни ся испратило отъ Г-жъ Евг. Х. Д. Кесимова отъ Търново отговоръ отъ страна на Българкы-тъ Г-жы, смо-то на Единбургскы-тъ Г-жы, бѣхмы помѣстили въ 42-й брой на Цѣжъ. То ще ся прѣведе на Англійскы и прати за обнародваніе въ нѣкой Единскый вѣстникъ.

Благородни Господи,

Ний Българкы-тъ, колкото слабо ся осѣщамы за да отговоримъ чувствително-то ви сестринско пожеланіе къмъ насъ и къмъ сестры-тъ ни въ Бибъ, Босна и Херцеговина, не можемъ замѣчати отъ да не изразимъ сърдечны признателность на вашы-тъ милосърдствія и Евангелскы утѣшенія. Та признателность ни ся види като статочна за да може да покаже знаемъ високо да цѣнимъ това вашо стринско съчувствіе къмъ насъ въ вѣкова врѣме, кога ний ся намѣряемъ свѣршено отчаяніе, и мисляхмы като самый-тъ ни Създателъ да ны бѣше вилъ за всегда.

Ний благодаримъ на Бога и на благородни Господи, за дѣло по вашо-то съчувствіе къмъ насъ сломѣломъ, като принесехте щедры помощи пострадавши-тъ ни сънародники, и сестринцы. Благодареніе на вашы-тъ милосѣрдия хылады, хылады чловѣчества живѣятъ като хвалѣтъ и славятъ прѣстаніе Всемилостиваго Бога и на ся молятъ за дългоденствіе-то и благовѣстие-то на свои-тъ благодѣтели.

Наконецъ, благородни Господи, благодаримъ сърдечно за молитвы-тъ, отправяте ежедневно на Всевышнѣ облекченіе-то на страдающы-та ни и за улучшение-то на състояніе-то ни въ бѣдѣ.

Г-нъ Лонгъ, който отъ нѣколко се насамъ ся намира въ Пловдивско-то окръжіе да раздава помощь на пострадавшы Българы, напоследѣкъ е испратилъ телеграмъ до спомогателнѣ-тъ комисіи Българы-тъ въ Манчестеръ и въ Саламанка, въ които казва че бѣдѣщы-та и та сѣ неисканы, и че голѣма нужда ся за помощь.

Цариградскый-тъ спомогателнѣ комитетъ е пріелъ отъ Ливерпулъ фланелены покрывы за едно количество отъ 400 ав. Той е пріелъ още два сандѣка и врьскѣ съ дрѣхы отъ Тулча, които сѣ ли събраны отъ тамошны-тъ Г-жы и кеждѣи.

Частны писма ни явяватъ че голѣма жда има за чергы и за покрывы въ Пазарджишко-то окръжіе. Желателно то общины-тъ изъ Българско да зема внимание това, и да прибѣрзатъ часъ напрѣдъ да проводятъ тамъ по нѣколы и други покрывы.

ОКРЪЖНО ПИСМО.

Прѣзъ което долоподписанныи ний вимъ, че отворихъ тука на име-то си то ся подписвамъ), Комисіонерско за ние, и приносѣмъ услуги-тъ си най-успѣшно на всички почтенны търговцы, които (заведеніе-то ми) може да зашпѣтѣтъ — въ покупки, продажбы и всѣхъ испращанія и препращанія. Срѣдствы-то распорягамъ и лесны-тъ които придава единъ многогодишенъ опытъ, дѣе-то за да водѣмъ дѣла-та си съ изма-на-та търговска точность и искренно голѣма-та уѣренность въ правды ми, ми обнадеждватъ да очаквамъ по нѣмъ порѣчки отъ всички що могатъ имати дѣла съ градъ-тъ ми. Отъ по порѣчки, като ги увѣримъ, че ще остана благодарны, до колкото отъ мене зная.

Смѣ усьрденъ
Алексій П. Даскаловъ
Татаръ-Пазарджикъ, 18 Ноем.

Издава ся отъ Американско-то Гелско Общество. — Американско-то

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамаианъ
Агопаянъ-Ханъ № 11.